

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt. B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, S.A.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.
CAP DE REDACCIÓ: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Ismael L. Belda, Ignasi Pellicer, Xulio Ricardo Trigo, Jordi Sebastià.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Eduard Company, Sílvia Monfort, Pere Martí, Eduard Voltas, Xavier Duran, Albert Punsola.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: M.C. Grau (Andorra), Cinta Bellmunt (Tarragona), Patrícia Alberola (Alacant), Xevi Planas (Girona), Univer Bertrana (Perpinyà).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: Salva Llosa, Sento.

RÚBRIGUES: Àngels Barceló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Joan de Sagarra, Josep Sandoval.

COL·LABORADORS: Antoni Albalat, Andreu Alfaro, Adolf Beltran, Francesc Bueno, Joan A. Benach, Francesc Caballero, Carles Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Santiago Cucurella, Martí Domínguez, Llibert Ferrí, Carles Gàmez, Manuel García, Daniel Giralt Miracle, José Luis Guarnier, Juan M. Jativa, Enric A. Llobregat, Josep M. Lloró, Assumpció Maresma, Josep V. Marqués, Albert Mas Griera, Ramon Miravittas, Josep Morell, Vera Orlova, Sergi Pàmies, Josep M. Pasqual, Vicent Partal, Toni Picazo, Miquel Porta Perales, Antoni Reig, André Ricard, Màrius Serra, Josep Lluís Sirera, Lluç Soler, Andreu Sotorra, Ferran Torrent, Manuel Vázquez Montalbán, Vicenç Villatoro.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Joana Vallés (Barcelona).

SUBSCRIPCIONS: Begonya Pardo.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés, (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Gràfiques Papallona, Añón, Selecrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V853-1984

Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja sigui mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense previ permís de l'editor.

La guerra, els àrabs i occident

Començada una guerra, preguntar-se si era o no era evitable és ja una qüestió especulativa. En aquesta guerra que, amb el món sencer d'espectador en directe, començava a les 0'40 hores del 17 de gener, la lògica interna dels fets —no de les paraules i les declaracions— la pregunta és doblement ociosa: tots els fets conduïen a fer inevitable l'enfrontament militar. D'una banda, l'acumulació impressionant de força dels americans i els seus aliats només podria tenir un objectiu: aplicar-la sense contemplacions. D'altra, els iraquians no van aprofitar els mesos anteriors al 15 de gener per a buscar una sortida honorable a la invasió de Kuwait, sinó justament per reforçar-hi les seves defenses militars; és a dir per a consolidar la seua posició irreductible de no abandonar el territori ocupat. En aquestes condicions, la guerra estava servida i ha arribat puntualment. Totes les altres consideracions ja han estat fetes i comentades fins a la saturació: els interessos econòmics subjacents, la desaparició del vell ordre bipolar USA-URSS i la consegüent inhibició soviètica, la necessitat de salvaguardar uns principis internacionals mínims brutalment ignorats per Saddam Hussein, el conflicte com a senyal i premonició d'un nou sistema mundial de forces, etcètera. I de tot això caldrà parlar més endavant. Quan la guerra acabe, o estiga a punt d'acabar, cosa que no és encara el cas.

Perquè, sense cap dubte, aquesta no és una de tantes guerres que s'han fet els darrers anys, o encara es fan. És una guerra que assenyala ja un moment d'inflexió en les relacions mundials, inflexió que encara és prematur afirmar on portarà. Com en tota guerra, però, l'element crucial serà la relació futura entre vencedors i vençuts. I en aquests sentit, tot i ser un conflicte delimitat aparentment en un espai reduït, pot arribar a ser tan important com les dues guerres dites "mundials" del segle XX. La guerra del Golf és ja una guerra local d'abast pràcticament universal. Potser la primera d'a-

questa categoria. Els vencedors militars, amb un cost més o menys gran, seran els EUA, els seus aliats europeus, i alguns governs dels països àrabs. Els derrotats seran l'Iraq i Saddam Hussein,... i per simpatia els pobles dels països àrabs pràcticament sense distinció. Potser també una bona part dels pobles islàmics no àrabs. Però independentment de qualsevol altra consideració (i se n'hauran de fer moltes, començant per Israel, i acabant pel control real del petroli del Golf), aquesta guerra ja té un triomfador popular, sense importar que siga el més que probable derrotat militar: Saddam Hussein i l'antioccidentalisme àrab/islàmic.

Ni el president egipci Nasser, home de gestos controlats, ni el Gaddafi amb la seua gesticulació impotent, no havien arribat mai a ser, en el cor de les masses àrabs i islàmiques, allò que ja és Saddam Hussein: l'heroi capaç de plantar cara sense por a tota la força desfermada d'Occident, l'home que no s'ha doblegat davant de la més gran ofensiva aèria de la història, el primer que ha estat capaç de bombardejar Tel Aviv... Les masses àrabs i islàmiques no el veuen com allò que certament és —un dictador megalòman i sanguinari—, sinó com allò que el seu "gest històric" representa. No s'ha rendit espantat a la primera onada de bombes de precisió, i com més llarga serà la seua resistència, més profund serà entre el poble dels països àrabs l'orgull general, la identificació amb l'heroi, i l'odi als agressors occidentals. L'escletxa entre els àrabs i occident es pot convertir en un abisme paorós. Dels ponts que pugen salvar aquest abisme, dependrà el curs de la immediata postguerra. I el primer pont, imprescindible, haurà de passar per Palestina.

